Rute besørget saa godt, særlig for Kreaturers Vedkommende. Jeg tror altsaa ikke, at dette Forhold kan give Anledning til en saadan Anke, som det ærede Medlem har reist. Iøvrigt vil jeg for mit personlige Vedkommende sige, at det havde været mig kjært, og at jeg egentlig havde ventet, at man ikke vilde gjøre Forandring i Fragttaxterne for Esbjerg—London Ruten uden at underrette Ministeriet derom. Jeg skal tilføie, at der ikke foreligger nogen Klage for Indenrigsministeren over dette Forhold, og derfor har jeg ikke kunnet tage mig af det. Et andet ærET Medlem bemærkede, at det forenede Dampskibsselskab havde tilveiebragt sig et Monopol i vore Farvande og den udenlandske Fart; men det forekommer mig, at derom kan der slet ikke være Tale. Der er adskillige Andre, der seile her foruden dette Selskab. Naar man nu undersøger dette Selskabs Stilling, om det er til Ulykke eller til Held for Landet, saa maa man se lidt upartisk paa Forholdet og blandt Andet undersøge det Spørgsmaal, om dette Selskab, der, som bekjendt har udvidet Danmarks Skibsfart til Middelhavet, Østersøen og mange andre Steder, ikke at tale om den indenlandske Skibsfart, virkelig kan bedømmes saaledes, at man kan sige, at det beregner sig ubillig Fordel og ikke seiler for Taxter, der maa anses for passende, og som ikke kunne ventes underbudte af noget andet Selskab. Dette Spørgsmaal maa først besvares. Kommer man saa til det Resultat, at Selskabet i det Hele besørger Trafiken paa en billig og hensigtsmæssig Maade baade den indenlandske og den udenlandske, saa forekommer det mig klart, at man snarere maa sige, at det er et Held, at man her har faaet et saa stort Foretagende i Stand, end man kan regne det for en ulykkelig Begivenhed; det er i hvert Tilfælde mit Synspunkt. Paa Trafikens Omraade have flere ærede Medlemmer selvfølgelig havt Bemærkninger at gjøre om Jernbanebesørgelsen, og særlig har det ærede Medlem fra Frederikshavn (Nyholm) været inde paa det samme Spørgsmaal, som han trakterede saa stærkt i Fjor, nemlig Ophævelsen af 2 Iltog og den deraf følgende Forandring i den jydske Drift. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det, der er blevet inddraget, er Iltog mellem Fredericia og Kjøbenhavn, et i hver Retning. Det var Iltog, som fornuftigvis maatte inddrages, idet der ingen Forstand var i at kjøre med ganske tomme Tog. Det var denne Inddragning, som foranledigede Forandringen i Ruterne i Jylland eller i Toggangen i Jylland, for at sige det rigtigt. Man troede jo dengang under Behandlingen det meste Land over, at der virkelig blev inddraget Tog, og at der ikke blev flere Nattog i Jylland. Denne Vildfarelse er man dog kommen ud over, og jeg tillod mig dengang at sige, at de Herrer nok skulde faae det at se. For nogle Aar tilbage havde vi over Hamborg med Statstilslutning Ruter 4 Gange i Døgnet eller rettere 2 Gange, men baade Øst og Vest paa, henholdsvis til Frankrig og England og den østlige Del af Tydskland. For 3 Aar siden fik vi dobbelt Tilslutning, og i Aar er denne falden bort i den ene Retning, nemlig mod Vest, men ikke mod Øst. Det er den hele Forandring, men det har imidlertid viist sig, at det har afficeret noget Brevbesørgelsen fra Jylland til Hamborg. Det er den uheldige Side af Sagen. Nu nævnte det ærede Medlem en Million, der skulde været sparet, men jeg veed ikke, hvorfra det ærede Medlem har det; han har det ikke fra mig. Det ærede Medlem vil se, at jeg har nævnet nogle Hundredetusind Kroner. Det kan gjerne være, at jeg tidligere har udtalt, hvad man i det Hele kan komme til (Afbrydelse) — jeg er fuldstændig sikker derpaa, det ærede Medlem maa behage at se efter. Det er paa Inddragelsen af Iltoget mellem Fredericia og Kjøbenhavn, at det hele Forhold beror. Det, som det ærede Medlem ankede over for Jyllands Vedkommende er dels et opgaaende Tog fra Vamdrup til Frederikshavn og dels et nedgaaende Tog fra Frederikshavn til Vamdrup. Hvad det opgaaende Tog angaar, da vil det ærede Medlem erindre, at det i sin Tid blev indrømmet paa Grund af, at Sverrig og Norge ønskede det og pekuniært understøttede det. At de fremdeles ønske det, tvivler jeg ikke paa, men jeg har ikke mærket, at de ønske at understøtte det fremdeles; man vil nok have det, men for vor Regning. For at faae det i Gang, maatte man imidlertid have Tilslutning fra den tydske Jernbanedirektion i Altona. Jeg tillod mig at oplyse, at denne Direktion allerede ifjor vilde inddrage disse